

Bruksela, 9 czerwca 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0004 (COD)

9926/17
ADD 1

SOC 460
EMPL 355
SAN 230
IA 97
CODEC 973

SPRAWOZDANIE

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do:	Rada
Nr poprz. dok.:	9045/17 SOC 325 EMPL 244 SAN 189 IA 82 CODEC 781
Nr dok. Kom.:	ST 5251/17 SOC 12 EMPL 8 SAN 24 IA 4 CODEC 32
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę nr 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt tekstu kompromisowego w sprawie powyższego wniosku z myślą o osiągnięciu podejścia ogólnego na posiedzeniu Rady (EPSCO) w dniu 15 czerwca 2017 r.

Sprawozdanie dla Rady znajduje się w dok. 9926/17.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2 lit. b), w związku z art. 153 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... [(Dz.U. ...) / (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] i decyzja Rady z dnia...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/37/WE ma na celu ochronę pracowników przed ryzykiem dla ich zdrowia i bezpieczeństwa wynikającym z narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów w miejscu pracy. W dyrektywie tej przewidziano stały poziom ochrony przed zagrożeniem związanym z czynnikami rakotwórczymi i mutagennymi mający postać ogólnych zasad, które pozwalają państwom członkowskim na zapewnienie spójnego stosowania minimalnych wymogów. Obowiązujące wartości dopuszczalne narażenia zawodowego ustalone na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, są ważnymi elementami ogólnych zasad dotyczących ochrony pracowników, które zostały ustanowione w tej dyrektywie.
- (1a) Wartości dopuszczalne narażenia zawodowego są częścią środków zarządzania ryzykiem na mocy dyrektywy 2004/37/WE. Przestrzeganie tych wartości dopuszczalnych pozostaje bez uszczerbku dla innych obowiązków pracodawców wynikających z tej dyrektywy, w szczególności ograniczenia stosowania czynników rakotwórczych lub mutagenów w miejscu pracy, zapobiegania narażeniu pracowników na czynniki rakotwórcze lub mutageny lub jego ograniczanie, oraz środków, które należy w tym celu wprowadzić. Środki te powinny obejmować, w stopniu w jakim jest to technicznie możliwe, zastąpienie czynnika rakotwórczego lub mutagenu substancją, mieszaniną lub procesem, które nie będą niebezpieczne lub będą mniej niebezpieczne dla zdrowia pracownika, stosowanie systemu zamkniętego lub inne środki mające na celu ograniczenie narażenia pracowników do jak najniższego poziomu.
- (1ab) Minimalne wymogi zawarte w dyrektywie 2004/37/WE mają na celu ochronę pracowników na poziomie unijnym. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne dopuszczalne wartości narażenia zawodowego i inne środki ochronne.

- (1b) W przypadku większości czynników rakotwórczych lub mutagenów nie jest naukowo możliwe wyznaczenie poziomów narażenia, poniżej których nie wystąpią działania niepożądane. O ile ustalanie dopuszczalnych wartości czynników rakotwórczych lub mutagenów w miejscu pracy zgodnie z niniejszą dyrektywą nie wyklucza ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników wynikającego z narażenia na ich działanie w miejscu pracy (ryzyko resztkowe), przyczynia się ono mimo wszystko do znacznego zmniejszenia ryzyka wynikającego z takiego narażenia, zgodnie z podejściem stopniowym i polegającym na wyznaczaniu celów zgodnie z dyrektywą 2004/37/WE. W przypadku innych czynników rakotwórczych lub mutagenów określenie poziomów narażenia, poniżej których nie powinny wystąpić działania niepożądane, jest naukowo możliwe.
- (1c) Maksymalne poziomy narażenia pracowników na niektóre czynniki rakotwórcze lub mutageny zostały ustalone w postaci wartości dopuszczalnych, których zgodnie z dyrektywą 2004/37/WE nie wolno przekraczać. Należy zweryfikować te wartości dopuszczalne oraz ustalić wartości dopuszczalne dla dodatkowych czynników rakotwórczych i mutagenów.
- (1d) Wartości dopuszczalne ustanowione w niniejszej dyrektywie powinny być weryfikowane w świetle dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych. Informacje te, w miarę możliwości, powinny obejmować dane dotyczące ryzyka resztkowego dla zdrowia pracowników oraz opinie Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy. Informacje dotyczące ryzyka rezydualnego, udostępniane publicznie na poziomie UE, są cenne dla przyszłych prac w zakresie ograniczenia ryzyka wynikającego z narażenia zawodowego na czynniki rakotwórcze lub mutageny, w tym dla przyszłych zmian wartości dopuszczalnych ustalonych w niniejszej dyrektywie.
- (1e) (nowy) W przypadku niektórych czynników rakotwórczych o działaniu bezprogowym nie jest możliwe określenie bezpiecznej dla zdrowia wartości dopuszczalnej dla tych substancji w oparciu o dostępne informacje, w tym dane naukowe i techniczne.
- (2) Aby zapewnić możliwie najlepszy poziom ochrony, w przypadku niektórych czynników rakotwórczych lub mutagenów należy uwzględnić inne drogi absorpcji, w tym możliwość absorpcji przez skórę.

- (3) Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy (zwany dalej „komitetem”)⁴ w szczególności pomaga Komisji w ocenie najnowszych dostępnych danych naukowych i proponowaniu dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego w celu ochrony pracowników przed zagrożeniami chemicznymi, które to wartości mają zostać ustanowione na szczeblu unijnym na podstawie dyrektywy Rady 98/24/WE⁵ i dyrektywy 2004/37/WE. Pod uwagę wzięto również inne – odpowiednio miarodajne i należące do domeny publicznej – źródła informacji, również te, o których mowa w dokumencie roboczym Służb Komisji – Ocena skutków *towarzysząca dokumentowi* „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę nr 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy” (SWD(2017)7 final).
- (4) Zgodnie z zaleceniami Komitetu, o ile są dostępne, wartości dopuszczalne narażenia drogą wziewną ustala się w odniesieniu do okresu referencyjnego w postaci ośmiogodzinnej ważonej czasowo średniej (wartości dopuszczalne narażenia długoterminowego) oraz, w przypadku niektórych czynników rakotwórczych lub mutagenów, krótszych okresów referencyjnych, wynoszących piętnaście minut ważonej czasowo średniej (wartości dopuszczalne narażenia krótkotrwałego). Adnotacje dotyczące skóry również ustala się zgodnie z zaleceniami Komitetu.

⁴ Decyzja Komisji 2014/113/UE z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy oraz uchylecia decyzji Komisji 95/320/WE (Dz.U. L 62 z 4.3.2014, s. 18).

⁵ Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11).

- (5) Istnieją wystarczające dowody na rakotwórczość olejów mineralnych używanych wcześniej w silnikach spalinowych wewnętrznego spalania w celu smarowania lub schładzania części ruchomych silnika. Wspomniane odpadowe oleje silnikowe powstają w wyniku procesów i nie podlegają klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁶. Komitet stwierdził możliwość znacznej absorpcji wspomnianych olejów poprzez skórę, ocenił, że narażenie zawodowe następuje poprzez skórę i zalecił ustanowienie adnotacji dotyczącej skóry. W celu ograniczenia narażenia przez skórę można stosować szereg najlepszych praktyk obejmujących, między innymi, środki ochrony osobistej, takie jak rękawice, oraz zdejmowania i czyszczenia zanieczyszczonej odzieży. Całkowite przestrzeganie zarówno tych, jak i pojawiających się nowych najlepszych praktyk, mogłoby pomóc w ograniczeniu takiego narażenia. W załączniku I do dyrektywy 2004/37/WE należy zatem uwzględnić pracę wiążącą się z narażeniem na kontakt z olejami używanymi wcześniej w silnikach spalinowych wewnętrznego spalania w celu smarowania i schładzania części ruchomych silnika oraz ustanowić adnotację dotyczącą skóry w załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE, wskazującą na możliwość znacznego wnikania przez skórę.
- (6) Niektóre mieszaniny wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA), w szczególności te zawierające benzo[*a*]piren spełniają kryteria klasyfikacji jako substancje rakotwórcze (kategorii 1A lub 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym są czynnikami rakotwórczymi zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/37/WE. Narażenie na takie mieszaniny może wystąpić podczas prac związanych z produktami procesów spalania, takimi jak –między innymi – spaliny z silników spalinowych i z procesami spalania w wysokiej temperaturze. Komitet stwierdził, że w przypadku tych mieszanin istnieje możliwość znacznego wnikania przez skórę. W załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE należy zatem zamieścić adnotację dotyczącą skóry wskazującą na możliwość znacznego wnikania przez skórę.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

- (7) Trichloroetylen spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/37/WE. Komitet stwierdził, że trichloroetylen jest genotoksycznym czynnikiem rakotwórczym. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, możliwe jest określenie wartości dopuszczalnych dla trichloroetyleny w odniesieniu do okresu referencyjnego w postaci ośmiogodzinnej ważonej czasowo średniej (wartości dopuszczalne narażenia długoterminowego) oraz w odniesieniu do krótszego okresu referencyjnego wynoszącego piętnaście minut ważonej czasowo średniej (wartości dopuszczalne narażenia krótkoterminowego). Komitet stwierdził, że w przypadku tego czynnika rakotwórczego istnieje możliwość znacznego wnikania przez skórę. Właściwe jest zatem ustanowienie dopuszczalnych wartości narażenia długo- i krótkotrwałego w odniesieniu do trichloroetyleny w załączniku III część A i ustanowienie adnotacji dotyczącej skóry w załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE, wskazującej na możliwość znacznego wnikania przez skórę. Wartości dopuszczalne w odniesieniu do tej substancji będą poddawane przeglądowi na podstawie najnowszych danych naukowych.
- (8) 4,4'-metylenodianilina (MDA) spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/37/WE. Komitet stwierdził, że nie jest możliwe określenie bezpiecznej dla zdrowia wartości dopuszczalnej dotyczącej narażenia na tę substancję rakotwórczą o działaniu bezprogowym. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, można jednak ustalić wartość dopuszczalną dla 4,4'-metylenodianiliny. Komitet stwierdził, że w przypadku tego czynnika rakotwórczego istnieje możliwość znacznego wnikania przez skórę. Należy zatem określić wartość dopuszczalną dla 4,4'-metylenodianiliny w załączniku III część A i ustanowić adnotację dotyczącą skóry w załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE wskazującą na możliwość znacznego wnikania przez skórę.

- (9) Epichlorohydryna (1-chloro-2-3-epoksypropan) spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/37/WE. Komitet stwierdził, że nie jest możliwe określenie bezpiecznej dla zdrowia wartości dopuszczalnej dotyczącej narażenia na tę substancję rakotwórczą o działaniu bezprogowym. Komitet stwierdził, że w przypadku epichlorohydryny istnieje możliwość znacznego wnikania przez skórę. Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy („ACSH”) uzgodnił praktyczną wartość dopuszczalną na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych. W załączniku III część A należy zatem określić wartość dopuszczalną dla epichlorohydryny i ustanowić adnotację dotyczącą skóry w załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE wskazującą na możliwość znacznego wnikania przez skórę.
- (10) Dibromek etylenu (1,2 dibromoetan, EDB) spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/37/WE. Komitet stwierdził, że nie jest możliwe określenie bezpiecznej dla zdrowia wartości dopuszczalnej dotyczącej narażenia na tę substancję rakotwórczą o działaniu bezprogowym. Komitet stwierdził, że w przypadku dibromku etylenu istnieje możliwość znacznego wnikania przez skórę. Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy („ACSH”) uzgodnił praktyczną wartość dopuszczalną na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych. W załączniku III część A należy zatem określić wartość dopuszczalną dla dibromku etylenu i ustanowić adnotację dotyczącą skóry w załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE wskazującą na możliwość znacznego wnikania przez skórę.

- (11) Dichlorek etylenu (1,2-dichloroetan, EDC) spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja rakotwórcza (kategoria 1B) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 i w związku z tym jest czynnikiem rakotwórczym zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/37/WE. Komitet stwierdził, że nie jest możliwe określenie bezpiecznej dla zdrowia wartości dopuszczalnej dotyczącej narażania na tę substancję rakotwórczą o działaniu bezprogowym. Na podstawie dostępnych informacji, w tym danych naukowych i technicznych, można jednak ustalić wartość dopuszczalną dla dichlorku etylenu. Komitet stwierdził, że w przypadku dichlorku etylenu istnieje możliwość znacznego wnikania przez skórę. W załączniku III część A należy zatem określić wartość dopuszczalną dla dichlorku etylenu i ustanowić adnotację dotyczącą skóry w załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE wskazującą na możliwość znacznego wnikania przez skórę.
- (12) W celu zapewnienia spójności wewnętrznej właściwe jest przeniesienie kolumny „Adnotacja” umieszczonej w załączniku III część A do dyrektywy 2004/37/WE oraz adnotacji umieszczonych w tej kolumnie do załącznika III część B do dyrektywy 2004/37/WE.
- (13) Komisja skonsultowała się z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy, ustanowionym na mocy decyzji Rady z dnia 22 lipca 2003 r. Przeprowadziła również dwuetapowe konsultacje z europejskimi partnerami społecznymi zgodnie z art. 154 TFUE
- (14) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad przewidzianych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 31 ust. 1.

- (15) Wartości dopuszczalne określone w niniejszej dyrektywie będą poddawane przeglądowi w świetle wdrażania rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁷ oraz opinii Komitetu ds. Oceny Ryzyka (RAC) Europejskiej Agencji Chemikaliów i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC), w szczególności w celu uwzględnienia interakcji między wartościami dopuszczalnymi ustalonymi w dyrektywie 2004/37/WE a zależnością między dawką a efektem, informacjami dotyczącymi faktycznego narażenia oraz, w miarę dostępności, poziomami DNL (pochodnymi poziomami niepowodującymi zmian) ustalonymi w odniesieniu do niebezpiecznych substancji chemicznych zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (16) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, jakimi są poprawa warunków pracy oraz ochrona zdrowia pracowników przed szczególnymi zagrożeniami związanymi z narażeniem na działanie czynników rakotwórczych i mutagennych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, mogą natomiast zostać osiągnięte w satysfakcjonującym stopniu na poziomie unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 TUE niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (17) Ze względu na to, że niniejsza dyrektywa dotyczy zdrowia pracowników w ich miejscu pracy, okres wyznaczony na transpozycję wynosi dwa lata.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2004/37/WE.

⁷ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

- (19) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁸ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2004/37/WE wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w załączniku I dodaje się punkt w brzmieniu:

„Praca wiążąca się z narażeniem przez skórę na działanie olejów mineralnych używanych wcześniej w silnikach spalinowych wewnętrznego spalania w celu smarowania lub schładzania części ruchomych silnika.”

- (2) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dwóch lat od daty jej wejścia w życie. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

⁸ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

W załączniku III część A do dyrektywy 2004/37/WE dodaje się następujące wpisy:

Nr CAS (⁹)	Nr WE (¹⁰)	NAZWA CZYNNIKA	WARTOŚCI DOPUSZCZALNE						ŚRODKI PRZEJŚCIOWE
			Ośmiogodzinne(¹¹)			Krótkoterminowe(¹²)			
			mg/m ³ (¹³)	ppm (¹⁴)	f/ml(¹⁵)	mg/m ³	ppm	f/ml	
79-01-6	201-167-4	Trichloroetylen	54,7	10	—	164,1	30	—	
101-77-9	202-974-4	4,4'-metylenodianilina	0,08	—	—	—	—	—	

⁹ Nr CAS: Numer w rejestrze CAS.

¹⁰ Nr WE, tj. europejski wykaz istniejących substancji o znaczeniu komercyjnym (EINECS), Europejski Wykaz Notyfikowanych Substancji Chemicznych (ELINCS) lub już nie polimer (NLP) to oficjalny numer danej substancji w Unii Europejskiej, zgodnie z definicją zawartą w załączniku VI część 1 sekcja 1.1.1.2 do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

¹¹ Zmierzone lub obliczone w odniesieniu do okresu referencyjnego wynoszącego osiem godzin, jako średnia ważona w funkcji czasu (TWA).

¹² Dopuszczalna wartość krótkoterminowego narażenia (STEL). Wartość dopuszczalna, powyżej której narażenie nie powinno mieć miejsca i która dotyczy 15-minutowego okresu, chyba że postanowiono inaczej.

¹³ mg/m³ = miligramy na metr sześcienny powietrza przy temperaturze 20 °C i 101,3 kPa (760 mm słupa rtęci).

¹⁴ ppm = cząsteczek na milion do objętości powietrza (ml/m³).

¹⁵ f/ml = włókien na mililitr.

Nr CAS ⁽⁹⁾	Nr WE ⁽¹⁰⁾	NAZWA CZYNNIKA	WARTOŚCI DOPUSZCZALNE						ŚRODKI PRZEJŚCIOWE
			Ośmiogodzinne ⁽¹¹⁾			Krótkoterminowe ⁽¹²⁾			
			mg/m ³ ⁽¹³⁾	ppm ⁽¹⁴⁾	f/ml ⁽¹⁵⁾	mg/m ³	ppm	f/ml	
106-89-8	203-439-8	Epichlorohydryna	1,9	—	—	—	—	—	
106-93-4	203-444-5	Dibromek etylenu	0,8	0,1	—	—	—	—	
107-06-2	203-458-1	Dichlorek etylenu	8,2	2	—	—	—	—	

Kolumna „Adnotacje” w załączniku III część A do dyrektywy 2004/37/WE wraz z adnotacjami w niej umieszczonymi zostaje przeniesiona do załącznika III część B do dyrektywy 2004/37/WE.

W załączniku III część B do dyrektywy 2004/37/WE dodaje się następujące wpisy:

Nr CAS ⁽¹⁶⁾	Nr WE ⁽¹⁷⁾	NAZWA CZYNNIKA	Adnotacja ⁽¹⁸⁾
–	–	Mieszaniny wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, zwłaszcza zawierające benzo[<i>a</i>]piren, które są czynnikami rakotwórczymi w rozumieniu niniejszej dyrektywy	skóra
	–	Oleje mineralne używane wcześniej w silnikach spalinowych wewnętrznego spalania w celu smarowania lub schładzania części ruchomych silnika	skóra
71-43-2	200-753-7	Benzen	skóra
79-01-6	201-167-4	Trichloroetylen	skóra
101-77-9	202-974-4	4,4'-metylenodianilina	skóra
106-89-8	203-439-8	Epichlorohydryna	skóra
106-93-4	203-444-5	Dibromek etylenu	skóra
107-06-2	203-458-1	Dichlorek etylenu	skóra

¹⁶ Nr CAS: Numer w rejestrze CAS.

¹⁷ Nr WE, tj. europejski wykaz istniejących substancji o znaczeniu komercyjnym (EINECS), Europejski Wykaz Notyfikowanych Substancji Chemicznych (ELINCS) lub już nie polimer (NLP) to oficjalny numer danej substancji w Unii Europejskiej, zgodnie z definicją zawartą w załączniku VI część 1 sekcja 1.1.1.2 do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

¹⁸ Możliwy znaczny wkład w ogólne obciążenie ciała przez narażenie skórne.